

Bet. o. lovf. om arbejderbeskyttelse.

formålet med bestemmelsen, ved at lade forslaget § 15, stk. 2, blive stk. 1 og at samle forslaget § 1 og stk. 3 i et nyt stk. 2, hvor der gives adgang til at påbyde, at arbejdet skal foregå indendørs eller under halvtag, eller at der skal opføres læskure og/eller passende opholdsrum, hvis hensynet til ulykkesrisikoen eller arbejdernes sundhed gør dette nødvendigt og forholdene muliggør det.

Til § 15.

Svarer til lovforslagets § 16.

Lovforslagets § 16 giver socialministeren adgang til at fastsætte, i hvilket omfang de i § 14 indeholdte bestemmelser skal finde anvendelse på andre end håndværks-, industri-, handels- og kontorvirksomheder.

Udvalget anser det imidlertid for uheldigt at have en så vidtgående bemyndigelsesbestemmelse, idet de pågældende erhverv derved er afskåret fra på forhånd at vide, hvilke krav om sundheds- og velfærdsforanstaltninger på arbejdsstedet der vil blive stillet til dem. Man har derfor helt forladt denne bestemmelse og begrænset § 15 til at angå dels de tilfælde, hvor arbejdere beskæftiges indenfor et fast afgrænset område, men på skiftende steder indenfor dette, som f. eks. indenfor et havneområde, dels de tilfælde, hvor mere end 5 arbejdere beskæftiges på midlertidig arbejdsplads udover en kortere tid, f. eks. byggepladser, entreprenørarbejder o. lign.

Heraf følger imidlertid, at alle øvrige af loven omfattede virksomheder uden videre falder ind under lovens § 13, forsåvidt virksomheden foregår på fast arbejdssted.

Til § 16.

Svarer til lovforslagets § 17.

ad stk. 2. I forslaget fastsættes det, at „gulve skal holdes i en sådan stand, at fare for fald er tilbørligt afværget, og at materialer eller færdige produkter kan transporteres sikkert“. Man har her foretaget en mindre ændring i formuleringen, således at slutningen af bestemmelsen kommer til at

lyde på, at „transport af materialer eller færdige produkter kan ske uden fare“.

ad stk. 4. Man har her blot foretaget den ændring, at det udtrykkeligt er udtalt, at begrænsningen af anvendelse af arbejdere til udførelse af særligt farlige arbejder kun kan kræves af arbejdsgiveren i tilfælde, hvor han ved eller burde vide, at de pågældende arbejdere efter deres legemlige eller åndelige tilstand må anses for uskikket til vedkommende arbejde.

ad stk. 6. Medens lovforslaget bringer denne bestemmelse til anvendelse i alle tilfælde, hvor det må skønnes at rumme fare for en arbejder, at han går alene ved en arbejdsproces, har udvalget fundet det naturligt at begrænse bestemmelsen til kun at gælde i tilfælde af, at der er en „særlig fare“ derved.

Lovforslagets § 18 om særlige beføjelser for socialministeren har man flyttet hen som § 29, idet man har udvidet paragraffen til foruden ulykkesfare også at omfatte visse sundhedsfarer. Efter lovforslagets systematik hører bestemmelsen herefter ikke mere hjemme i afsnit B (Forebyggelse af ulykkestilfælde) og udgør derfor et særligt afsnit C (Imødegåelse af særlige faremomenter).

Til § 17.

Svarer til lovforslagets § 19.

Lovforslagets stk. 1—3 er udgået og efter henstilling fra socialministeren afløst af stk. 1—4. De pågældende bestemmelser, der omhandler leverandørers, forhandleres, udlejeres, fremstilleres og installatørers forpligtelser med hensyn til ufarliggørelse af maskineri, er herved blevet mere omfattende og mere udførlige. Dette er i sig selv af værdi, fordi de pågældende bestemmelser i de forløbne år har vist sig principielt at være af stor værdi for arbejderbeskyttelsen. Men hertil kommer, at man ved at formulere stk. 1—4 som foreslået af socialministeren bringer de danske leverandørbestemmelser i overensstemmelse med de i den nyeste svenske arbejderbeskyttelseslovgivning indeholdte. Det tiltrænger ikke